

lønnes som Capitainer og Stabsintendanterne som Oberster, hvilket ogsaa ganske stemmer med Forholdene i andre Landes Hære.

For Generalintendanten, hvis Lønning i Loven af 25de Juli 1867 var bestemt at skulle stige fra 2600 til 3500 Rd., er opført en fast Lønning af 3500 Rd., hvilket er den yngste Generallønning.

Ligesom de faste Intendantter stille Sikkerhed for Oppebørster, saaledes anseer Ministeriet det rigtigt, ogsaa at lade dette gjælde Reserveintendantter, som have Oppebørster. Det vil imidlertid være ubilligt at fordrø dette af saa lavt lønnede Embedsmænd, som ikke ere fast ansatte, dersom der ikke for denne Forpligtelse ydes et Bederlag. Ministeriet foreslaaer, at der tilstaaes Reserveintendantter, som stille Sikkerhed, i Godtgjørelse 2 pCt. af det pligtmæssige stillede Beløb. Ved Hjælp af denne Godtgjørelse vil den Paagjældende, naar han i sin Omgivelse nyder Agtelse, i Reglen kunne skaffe sig de Midler tiltaans; som han ikke selv eier, og Ministeriet vil uden Betænkkelighed kunne fastsætte det Beløb, som i Fred eller Krig skal stilles, til en efter Forholdene passende Størrelse. Der maa dog forbeholdes Ministeriet, og i Krigstid den commanderende General, at kunne i særegne Tilfælde fritage for at stille Sikkerhed. Tillige bør Størrelsen af den pligtmæssige Sikkerhed ikke sættes høiere end netop nødvendigt. Paa Fredsforhold vil det samlede Beløb neppe overstige 10,000 Rd., og Godtgjørelsen vil da ialt udgjøre 200 Rd.

Ministeriet haaber, at man ved at stille de svære Glasfer i Forpleiningscorpset lige med de svære Glasfer i Baabnene vil drage tilstrækkeligt brugbare Kræfter ind i Forpleiningscorpsets mere betydende Pladser; derimod gjør den Omstændighed, at Antallet af faste Pladser i Corpset er ringe i Forhold til det store Antal Reserveintendantter, for hvilke der havēs Brug, det tvivlsomt, om man vil opnaae en tilstrækkelig Tilgang til Reserveintendantclassen, men derom vil kun Erfaringen kunne give Oplysning.

Efter hvad der saaledes er udviklet, anseer Ministeriet det overflødigt at knytte yderligere Oplysninger til de enkelte Paragrapher i Lovforslaget; kun skal man bemærke:

Til § 1. Til det Personale, som ikke formenes at burde have fast Plads i Forpleiningscorpset, men i Fredstid at burde antages i Genhold til Bevillinger i Finantølovene, henhører den egentlige Arbeidskraft (Militairarbejdere eller civile Arbejdere) ved Depoter, Magasiner m. v.; fremdeles Personalet ved Casernetjenesten, ved hvilken man vil kunne behjælpe sig med afs-gaaede Militaire, hvem man lønner med Fri-bolig og Honorar.

Til § 18. Ifølge de gjældende Reglementer skulle Corpsintendanten og Divisionsintendanterne under Hærens Bevægelser i Marken, altsaa ogsaa paa Slagdagene, i Reglen være i Nærheden af den commanderende General og af Divisionsgeneralerne og maae derfor være beredne. For Chefen og de 2 Stabsintendantter ved Generalcommandoerne, som strax ved Mobilisering overtage saadanne Stillinger, og som ogsaa i Fredstid, ved Leirsamlinger og større Ovelser, bør være beredne, er derfor paaregnet Tjenesteheste.

Til § 19. Ifølge § 27 i Lønningsloven af 25de Juli 1867 skulle Bestillingsmænd ved de militaire Sygehuse ikke lide Afdrag i Lønningen for Tjenesteboliger. Efterat disse Bestillingsmænd ere indlemmede i Forpleiningscorpset som Underofficerer, har Ministeriet troet det nødvendigt at optage en ny Bestemmelse herom i Lovforslaget.

Til § 20. Da Embedsmændene ved Udsæ-rød Klædefabrik ikke paaregnes optagne i Forpleiningscorpset, har Ministeriet anseet det rettest, at de disse Embedsmænd vedrørende Bestemmelser i Lønningsloven udgaae; idet alle Udgifter ved Fabrikken belastes dennes Konto.

Da den Embedsmand, som vil komme til at staae i Spidsen for Intendanturen for Beklædningsvæsenet, vil være Stabsintendant, altsaa lønnet som Oberst, formenes han ikke